

[KIERCE *sb pl t*

Tekst nie oznacza pochyleń (Cn pierwsze e pochylone, końcowe jasne).

G kierz(o)w. ◊ A kierce.

Sł stp brak, Cn s.v. postawnik, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Świeca; cereus magnus a. longus Cn (z niem. Kerze): i bractwo sukiennicze u niej gęsto wosk kupowało na kierce do kościoła InwMieszcz 1581 nr 223.*

2. *Duży świecznik noszony w czasie obchodów kościelnych; lichnuchus ligneus Cn: A jeżeliby się też który brat zbraniał ciała nieść albo kierzów do grobu [...], takowy ma być karan 2 funtoma wosku i kłodą piwa. StatCechBydg 1568/33, 1568/34, 1591/52.*

MM